

Mál nr. 104/2001

M

og

Vátryggingafélagið X v/flutningstryggingar innanlands

Skemmdir á húseign við flutning, ágreiningur um bótas kyldu, 22.08.2 2000

Gögn.

1. Málskot mótttekið 09.05. 2001.
2. Vátryggingaskírteini og fylgiblað dags. 22.08. 2000.
3. Bréf lögmanns vátryggðs dags. 17.10. 2000, 13.02. 2001, 15.03. 2001.
4. Skoðunarvottorð dags. 20.09. 2000 og 13.02. 2001.
5. Bréf vátryggingafélagsins 02.03. 2001.
6. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 21.05. 2001 þar sem hjálagt fylgdu vátryggingaskírteini ásamt skilmálum og nefnt skoðunarvottorð 20.09. 2000.
7. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 282/2001.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa. Málsatvik er óþarft að geta ítarlega. Málskot þetta varðar kröfu vátryggðs (M) um bætur úr vátryggingu fyrir hús í flutningi frá Sóltúni að Geithálsi í Reykjavík þann 22.08. 2000. Fyrir liggur að skemmdir urðu á húsinu þegar verið var að lyfta húsinu frá grunnni á bifreið.

Flutningur hússins fólst í því, líkt og fram kemur í málskotinu, að það var híft var af jörðu á flutningabifreið og síðan híft af bifreiðinni á jörð þegar á áfangastað var komið. Þegar húsið var flutt á bifreiðina kom “slinkur” á krana þann sem notaður var og urðu verulegar skemmdir á húsinu. M telur að vátryggt sé gegn utanaðkomandi tjónum eða skyndilegum óhöppum, sem valda tjóni við flutning þess, frá því að því er lyft og þar til því hefur verið komið fyrir aftur. Hann getur þess að það sé meginregla í vátryggingarétti að vátryggingafélag beri að bæta tjón hins vátryggða í samræmi við efni vátryggingar nema annað leiði af samningi eða lögum. Hann telur að vátryggingafélagið hafi ekki bent á “neitt sem bendir til þess að undantekningarákvæði vátryggingarinnar eigi við” og því beri félaginu að bæta tjónið. Hann lætur þess getið varðandi sönnun að ekki séu “gerðar mjög strangar kröfur í þeim efnum, enda er það markmið vátryggingarsamningsins að vátryggingafélagið bæti vátryggðum tjón sitt.”

Vátryggingafélagið telur að tjónsatvik máls þess falli ekki undir gildissvið vátryggingarinnar. Í vátryggingaskilmálum segir svo um gildissviðið: “Húsið er vátryggt gegn utanaðkomandi tjónum eða skyndilegum óhöppum, sem valda tjóni við flutning þess, frá því að því er lyft frá jörðu eða af undirstöðu á flutningstækið og þar til því hefir verið lyft af flutningstækinu á ákvörðunarstað. Vátryggingin bætir ekki tjón, sem orsakast af hristingi, né því að húsið liðast í sundur eða skekkist, nema það stafi af því að húsið falli af flutningstækinu.”

Félagið vísar til skoðunarvottorðs þar sem fram kemur að skemmdir hafi orðið á húsinu við slink, sem hafi komið þegar því var lyft frá festu við grunninn. Félagið telur að orsakir skemmda hafi verið þær að húsið hafi ekki verið laust þegar átti að hífa og að undirbúningi þess til flutnings hafi verið áfátt sbr. það sem fram kemur í skoðunarvottorði um að húsið hafi verið sagað í sundur án þess að op hafi verið styrkt fyrir flutning. Til frekari stuðnings vísar félagið til þess sem fram kemur í skilmálum, um að vátryggingin bætir ekki tjón, sem orsakast af hristingi, né því að húsið liðast í sundur eða skekkist, nema það stafi af því að húsið falli af flutningstækinu

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum virðist sem undirbúningi flutningsins hafi verið áfátt. Í skoðunarvottorði segir m.a. að “dregari eða dregarar gætu hafa verið fastir í steypu. Skyndilega losnaði húshlutinn og kom þá slinkur á hann og hann sveiflaðist lítillga upp og niður þar sem hann hékk í tveimur lögum nylonstroffum neðan í herðatré sem notað var við

hífinguna...” Slinkur kom m.ö.o. á húsið er því var lyft vegna þess að það var ekki laust frá grunninum. Halla af því verður váttryggður að bera miðað við fyrirbyggjandi gögn. Með hliðsjón af framanrituðu og fyrirbyggjandi váttryggingaskilmálum fellur tjónsatburður máls þess utan gildissviðs váttryggingarinnar. Váttryggt er gegn utanaðkomandi tjónum eða skyndilegum óhöppum, sem valda tjóni við flutning hússins, frá því að því er lyft frá jörðu eða af undirstöðu á flutningstækið og þar til því hefur verið lyft af flutningstækinu á ákvörðunarstað. Váttryggingin bætir ekki tjón, sem orsakast af hristingi, né því að húsið liðast í sundur eða skekkist, nema það stafi af því að húsið falli af flutningstækinu. Í því tilviki sem hér um ræðir varð tjón á húsinu við það að því var lyft frá undirstöðu, sem það var fast við. Slíkt tjón fellur utan fyrirbyggjandi váttryggingaskilmála. Flutningur í skilningi váttryggingarinnar hafði ekki átt sér stað, er tjónið varð, vegna þess að húsið var fast við grunninn.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 12. júní 2001.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.